

Bırakın Çocuklar Oyun Oynasın

– kul mehmet • 09 Mart 2015

Oturmuşum bahçede koltuğumda
Oyun oynayan çocukları seyrediyorum
Masum gözlerindeki mutluluklarını tada tada
Çıktı amcanın birisi hırsla koşa koşa
Dağıttı masum çocukların oyununu sırita sırita
Bağırdım haykırırcasına bırakın oynasın çocuklar
Çocukluğu yaşaya yaşaya umutla
Hayatları değişene kadar çocukça
Bir çocuğun ana vatanı oyunlardır
Çocukluğunu doya doya yaşamasıdır
Onların sevgisidir oyun
Çocuklar bana baktı hayretler içinde
Amca hala elindeki sopa ile çocukları kovalıyordu
Kan ter içinde.
Haklıydı belki çocukluğunu yaşamamış kaybetmişti
Çocukluğunu yitirmişti çocukluğunu yaşarken, bilinmezdi
Bilinen yaşayamadıklarımıza izin vermektir
Güneşin altında uyuyan çocukluğumuzun uyanmasına izin vermektir
Pes etti az sonra
Çocukları çağırdım bahçeme
Onlar oynadı ben seyrettim
Çünkü bende çocukken çocukluk dilimi kaybetmiştim
Yaşayamadım çocukluğumu, şimdi onların dilinde
Yaşıyorum kaybettiğim çocukluk dilimi
Artık hatırlıyorum çocukluk dilini
Yitirmiş olduğum çocukluk günümü, kendimi.
MEHMET ALUÇ